ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 19ης Σεπτεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-221/01,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από τον F. van de Craen, κατόπιν δε από την A. Snoecx,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) (ΕΕ L 199, σ. 32), και, ειδικότερα, προς τα άρθρα της 7, παράγραφος 5, 9, παράγραφος 3, και 14, παράγραφοι 1 και 2, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Macken, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric, C. Gulmann (εισηγητή), R. Schintgen και Β. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) (ΕΕ L 199, σ. 32, στο εξής: οδηγία), και, ειδικότερα, προς τα άρθρα της 7, παράγραφος 5, 9, παράγραφος 3, και 14, παράγραφοι 1 και 2, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική ρύθμιση

2 Η οδηγία έχει ως αντικείμενο την εναρμόνιση των προϋποθέσεων προσβάσεως και διασυνδέσεως μεταξύ των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων, διασφαλίζοντας τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, καθώς και ανοικτή και αποτελεσματική πρόσβαση στις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και δίκτυα.

3 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας επιβάλλει στα κράτη μέλη την άρση των ενδεχόμενων περιορισμών που εμποδίζουν τους εγκεκριμένους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών να διαπραγματεύονται μεταξύ τους συμφωνίες διασυνδέσεως. Οι

τεχνικοί και εμπορικοί όροι διασυνδέσεως πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας και των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΚ.

4 Το άρθρο 7 της οδηγίας καθορίζει ορισμένες αρχές όσον αφορά τα τέλη διασυνδέσεως και ένα σύστημα κοστολογήσεως που πρέπει να εφαρμόζονται στους τηλεπικοινωνιακούς οργανισμούς που έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας. Το άρθρο 7, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας αυτής ορίζει τα εξής:

«Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, διατίθεται περιγραφή του συστήματος κοστολόγησης, στην οποία εμφαίνονται οι βασικές κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται οι διάφορες μορφές κόστους και οι κανόνες για την κατανομή του κόστους διασύνδεσης. Η τήρηση του συστήματος κοστολόγησης ελέγχεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή ή άλλο αρμόδιο φορέα, ανεξάρτητο από τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών και εγκεκριμένο από την εθνική ρυθμιστική αρχή. Κάθε χρόνο, δημοσιεύεται δήλωση σχετικά με την τήρηση του συστήματος.»

5 Το άρθρο 9 της οδηγίας ορίζει τα γενικά καθήκοντα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών. Οι παράγραφοι 2 και 3 της διατάξεως αυτής προβλέπουν τα εξής:

«2. Οι γενικοί όροι που καθορίζονται εκ των προτέρων από την εθνική ρυθμιστική αρχή δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1.

[...]

3. Κατά την επιδίωξη του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να παρεμβαίνουν με δική τους πρωτοβουλία ανά πάσα στιγμή, και το πράττουν εφόσον το ζητήσει οποιοσδήποτε συμβαλλόμενος, προκειμένου να καθορίζουν θέματα τα οποία πρέπει να καλύπτονται από μια συμφωνία διασύνδεσης, ή να επιβάλλουν ειδικούς όρους που πρέπει να τηρούνται από ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη των συμφωνιών αυτών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να απαιτούν αλλαγές σε συμφωνίες διασύνδεσης που έχουν ήδη συναφθεί, όταν αυτό δικαιολογείται, προκειμένου να εξασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός ή/και διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών για τους χρήστες.

[...]»

6 Το άρθρο 10 της οδηγίας καθορίζει μια σειρά βασικών απαιτήσεων σχετικών με τη διασύνδεση, οι οποίες αφορούν την ασφάλεια των λειτουργιών του δικτύου, τη διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου, τη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών και την προστασία των δεδομένων. Το δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής έχει ως εξής:

«Όταν η εθνική ρυθμιστική αρχή ορίζει ότι οι συμφωνίες διασύνδεσης πρέπει να περιέχουν όρους σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις, οι όροι αυτοί δημοσιεύονται με τον τρόπο που καθορίζεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1.

[...]»

7 Σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας, τα κράτη μέλη οφείλουν να εξασφαλίζουν την παροχή κατάλληλων αριθμών και σειρών αριθμών για όλες τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που είναι προσιτές στο κοινό. Το άρθρο αυτό ορίζει, στην παράγραφο 4, τα εξής:

«Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι τα κύρια στοιχεία των εθνικών σχεδίων αριθμοδότησης και όλες οι μεταγενέστερες προσθήκες ή τροποποιήσεις τους δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, με την επιφύλαξη μόνο περιορισμών που επιβάλλονται για λόγους εθνικής ασφάλειας.»

8 Το άρθρο 14 της οδηγίας ορίζει ότι τα στοιχεία που καθορίζονται σε ορισμένα άρθρα της πρέπει να δημοσιεύονται ή να τίθενται στη διάθεση των ενδιαφερομένων, κατόπιν αιτήσεώς τους και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δωρεάν. Οι παράγραφοι 1 και 2 της διατάξεως αυτής προβλέπουν τα εξής:

«1. Όσον αφορά τις πληροφορίες που καθορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, το άρθρο 9, παράγραφος 2, το άρθρο 10 και το άρθρο 12, παράγραφος 4, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι ενημερωμένες πληροφορίες δημοσιεύονται καταλλήλως, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν εύκολη πρόσβαση σ' αυτές. Ο τρόπος με τον οποίο δημοσιεύονται οι πληροφορίες αυτές αναφέρεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του οικείου κράτους μέλους.

2. Όσον αφορά τις πληροφορίες που καθορίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 5, παράγραφοι 3 και 5, το άρθρο 6, στοιχείο γ', και το άρθρο 9, παράγραφος 3, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι οι ενημερωμένες ειδικές πληροφορίες που αναφέρονται στα άρθρα αυτά διατίθενται δωρεάν στους ενδια-

φερομένους, εφόσον το ζητούν, κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες. Οι ώρες και ο τόπος όπου διατίθενται οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του οικείου κράτους μέλους.»

9 Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικώς.

Η εθνική ρύθμιση

10 Το άρθρο 75, παράγραφος 3, του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991, περί μεταρρυθμίσεως ορισμένων δημόσιων οικονομικών επιχειρήσεων (*Moniteur Belge* της 27ης Μαρτίου 1991, σ. 6155), ο οποίος τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, με τον νόμο της 19ης Δεκεμβρίου 1997 (*Moniteur Belge* της 30ής Δεκεμβρίου 1997, σ. 34986, στο εξής: νόμος της 21ης Μαρτίου 1991), ορίζει τα εξής:

«Στο [βελγικό] ινστιτούτο [των ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, στο εξής: Ινστιτούτο] ανατίθεται η γενική αποστολή εποπτείας και ελέγχου των διατάξεων του κεφαλαίου X του τίτλου I, του τίτλου III και του τίτλου IV του παρόντος νόμου.»

11 Το άρθρο 79 bis, παράγραφος 1, του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991 ορίζει τα εξής:

«Το Ινστιτούτο, κατά την εκτέλεση των έργων που του έχουν ανατεθεί, μπορεί να συλλέγει όλα τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία από τις επιχειρήσεις και από τις ενώσεις επιχειρήσεων. Καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας τα εν λόγω πλη-

ροφοριακά στοιχεία πρέπει να του κοινοποιούνται. Οσάκις το Ινστιτούτο απευθύνει αίτηση παροχής πληροφοριών σε επιχείρηση ή σε ένωση επιχειρήσεων, αναφέρει τη νομική βάση και τον σκοπό της αιτήσεώς του.»

12 Σύμφωνα με το άρθρο 109 ter, παράγραφος 4, του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991:

«Κάθε οργανισμός που κατέχει ισχυρή θέση στην αγορά των δημοσίων δικτύων σταθερής τηλεφωνίας ή των υπηρεσιών μισθωμένων γραμμών ή της φωνητικής τηλεφωνίας οφείλει να δημοσιεύει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται από τον Βασιλέα βάσει προτάσεως του Ινστιτούτου, τεχνική και τιμολογιακή προσφορά διασυνδέσεως, η οποία πρέπει προηγουμένως να εγκριθεί από το Ινστιτούτο. Η προσφορά αυτή πρέπει να είναι αποδεσμοποιημένη, προκειμένου να αποφεύγεται το ενδεχόμενο ο αιτών τη διασύνδεση αναφοράς να υποχρεώνεται να γίνεται συνδρομητής σε υπηρεσίες τις οποίες δεν επιθυμεί. Το Ινστιτούτο εκτιμά αν η προσφορά είναι επαρκώς αποδεσμοποιημένη.

Η δημοσίευση της προσφοράς αυτής δεν αποκλείει τις μη προβλεπόμενες στην προσφορά αυτή αιτήσεις διαπραγματεύσεως διασυνδέσεως.

Η προσφορά που διαλαμβάνεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου περιέχει διαφορετικές προϋποθέσεις ανάλογα με το αν απευθύνεται σε προμηθευτές [...].

Το Ινστιτούτο διευκρινίζει ποιες είναι οι προϋποθέσεις και σε ποιο βαθμό αυτές μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκει ο αιτών τη διασύνδεση.

Το Ινστιτούτο μπορεί να επιβάλλει τις τροποποιήσεις που κρίνει απαραίτητες στην προσφορά διασυνδέσεως.

[...]»

13 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος της 22ας Ιουνίου 1998, περί καθορισμού της συγγραφής υποχρεώσεων για την υπηρεσία φωνητικής τηλεφωνίας και τη διαδικασία σχετικά με την παροχή των ατομικών αδειών (*Moniteur Belge* της 15ης Ιουλίου 1998, σ. 23299, στο εξής: διάταγμα της 22ας Ιουνίου 1998 περί της συγγραφής υποχρεώσεων), όπως τροποποιήθηκε, ορίζει τα εξής:

«Ο φορέας εκμεταλλεύσεως λαμβάνει τα μέτρα, τα οποία καθορίζει με τις συμβάσεις διασυνδέσεως που συνάπτει, για να διασφαλίζει την τήρηση των βασικών απαιτήσεων και ειδικότερα:

1° τη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας, ιδίως για να διασφαλίσει, με τους διασυνδεδεμένους φορείς, διατερματική ποιότητα·

2° την προστασία των δεδομένων, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την τήρηση των διατάξεων που εφαρμόζονται βάσει του άρθρου 109 ter D του νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 1992, περί της προστασίας της ιδιωτικής ζωής έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και του νόμου της 30ής Ιουνίου 1994, περί της προστασίας της ιδιωτικής ζωής κατά των συνακροάσεων, της γνώσεως και της μαγνητοφωνήσεως ιδιωτικών επικοινωνιών και τηλεπικοινωνιών.»

14 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος της 22ας Ιουνίου 1998, περί των προϋποθέσεων δημιουργίας και εκμεταλλεύσεως δημοσίων δικτύων τηλεπικοινωνιών (*Moniteur Belge* της 24ης Ιουλίου 1998, σ. 23990, στο εξής: διάταγμα της 22ας Ιουνίου 1998 περί των προϋποθέσεων δημιουργίας), όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει τα εξής:

«Ο φορέας εκμεταλλεύσεως λαμβάνει μέτρα, τα οποία καθορίζει με τις συμβάσεις διασυνδέσεως που συνάπτει, για να διασφαλίζει την τήρηση των βασικών απαιτήσεων και ειδικότερα:

1° την ασφάλεια λειτουργίας του δικτύου,

2° τη διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου,

3° τη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών, ιδίως για να διασφαλίσει, με τους διασυνδεδεμένους φορείς, διατερματική ποιότητα,

4° την προστασία των δεδομένων, στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την τήρηση των διατάξεων που εφαρμόζονται βάσει του άρθρου 109 ter D του νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 1992, περί της προστασίας της ιδιωτικής ζωής έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και του νόμου της 30ής Ιουνίου 1994, περί της προστασίας της ιδιωτικής ζωής κατά των συνακροάσεων, της γνώσεως και της μαγνητοφωνήσεως ιδιωτικών επικοινωνιών και τηλεπικοινωνιών.»

15 Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 3, του βασιλικού διατάγματος της 20ής Απριλίου 1999, περί καθορισμού, αφενός, των προθεσμιών και των γενικών αρχών

που ισχύουν στις εμπορικές διαπραγματεύσεις που διεξάγονται για τη σύναψη των συμφωνιών διασυνδέσεως και, αφετέρου, των κανόνων δημοσιεύσεως της προσφοράς διασυνδέσεως αναφοράς, και περί καθορισμού των προϋποθέσεων που πρέπει να ρυθμίζονται με τη σύμβαση διασυνδέσεως (*Moniteur Belge* της 21ης Ιουλίου 1999, σ. 27693):

«Οσάκις τα μέρη ή ένα από αυτά ζητούν την παρέμβαση του Τμήματος [για τη διασύνδεση, τις μισθωμένες γραμμές, την ειδική πρόσβαση και τις από κοινού χρήσεις (στο εξής: Τμήμα)], οφείλουν να του κοινοποιούν όλα τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον πρόκειται να εφαρμοστούν, των πληροφοριακών στοιχείων που διαλαμβάνονται στην παράγραφο 1.

Στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου, το Τμήμα μπορεί να απαιτήσει κάθε πρόσθετο πληροφοριακό στοιχείο που θα έκρινε χρήσιμο.

Αν ένα συμβαλλόμενο μέρος παραλείπει την παροχή των αναφερθέντων στο παρόν άρθρο πληροφοριακών στοιχείων, το Τμήμα μπορεί, για να εκδώσει την απόφασή του, να στηριχθεί στα στοιχεία τα οποία διαθέτει εκείνη τη στιγμή, ανεξάρτητα από το αν αυτά προέρχονται από τα συμβαλλόμενα μέρη ή όχι.»

16 Τα άρθρα 6, 8, 11 και 12 του βασιλικού διατάγματος της 20ής Απριλίου 1999, που περιλαμβάνονται στο επιγραφόμενο «Προθεσμίες και διαδικασίες» τμήμα 2 του κεφαλαίου Ι του διατάγματος αυτού, ορίζουν τα εξής:

«Άρθρο 6

Το μέρος που ζητεί τη διασύνδεση υποβάλλει, με συστημένη επιστολή, την πλήρη αίτησή του συνοδευόμενη από όλα τα προσήκοντα στοιχεία, μεταξύ των οποίων

έγγραφο συνταχθέν από το Ινστιτούτο από όπου προκύπτει ότι υπέβαλε εγκαίρως αίτηση για την απόκτηση ατομικής αδείας ή ότι πληροί τις κανονιστικές προϋποθέσεις για την εκμετάλλευση υπηρεσίας τηλεπικοινωνιακών ή μισθωμένων γραμμών για τις οποίες είναι απαραίτητη μια διασύνδεση.

Πληροφορεί σχετικώς το Ινστιτούτο, ομοίως με συστημένη επιστολή, αναφέροντας τα ακόλουθα στοιχεία:

[...]

Άρθρο 8

Αν κατά τη λήξη της καθοριζομένης στο προηγούμενο άρθρο προθεσμίας, η οποία ενδεχομένως παρατάθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11, τα μέρη δεν κατέληξαν σε συμφωνία, μπορούν, μαζί ή χωριστά, να ζητήσουν την παρέμβαση του Τμήματος.

Αν, μετά από περίοδο τριών μηνών από της ημερομηνίας της αιτήσεως διασυνδέσεως, προκύπτει ότι τα μέρη δεν προχωρούν σημαντικά στις διαπραγματεύσεις τους και ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι να θεωρηθεί ότι δεν θα καταλήξουν σε σύναψη συμφωνίας εντός της προθεσμίας του προηγουμένου άρθρου, μπορούν, μαζί ή χωριστά, να ζητήσουν την παρέμβαση του Τμήματος χωρίς να πρέπει να αναμείνουν το πέρας της προθεσμίας αυτής.

Σε περίπτωση που ένα συμβαλλόμενο μέρος αρνείται την έναρξη διαπραγματεύσεων, ο αντισυμβαλλόμενος μπορεί να ζητήσει άμεσα την παρέμβαση του Τμήματος, χωρις να πρέπει να αναμείνει τις προθεσμίες που διαλαμβάνονται στα εδάφια 1 και 2.

[...]

Άρθρο 11

Αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν προβλέψει παράταση της προθεσμίας διαπραγματεύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, ενημερώνουν το Ινστιτούτο με συστημένη επιστολή σχετικά με την πρόθεσή τους να χρησιμοποιήσουν την προθεσμία αυτή και την προβλεπόμενη διάρκεια της παρατάσεως.

Αν ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη επιθυμούν παράταση της προθεσμίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 3, ενημερώνουν σχετικώς το Τμήμα με συστημένη επιστολή η οποία περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

[...]

Άρθρο 12

Αν τα συμβαλλόμενα μέρη δεν καταλήγουν σε σύναψη συμφωνία διασυνδέσεως, το μέρος στο οποίο απευθύνθηκε η αίτηση διασυνδέσεως πρέπει να καταρτίσει προ-

σφορά διασυνδέσεως για την παρέμβαση του Τμήματος και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων του άρθρου 109 ter του νόμου περί της προσφοράς διασυνδέσεως αναφοράς.

Το Ινστιτούτο μπορεί να αποφασίσει να τροποποιήσει αυτή την προσφορά διασυνδέσεως προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Το Ινστιτούτο, αφού ακούσει τα μέρη, μπορεί να εφαρμόσει το νομικό καθεστώς της προσωρινής συμφωνίας διασυνδέσεως στην προσφορά διασυνδέσεως, είτε αυτή έχει τροποποιηθεί είτε όχι σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο. Ενδεχομένως, αυτή η προσωρινή συμφωνία διασυνδέσεως παραμένει σε ισχύ μέχρι την εκ μέρους των συμβαλλομένων μερών υπογραφή οριστικής συμφωνίας διασυνδέσεως.

[...]»

17 Τα άρθρα 17 έως 20 του βασιλικού διατάγματος της 20ής Απριλίου 1999, που περιλαμβάνονται στο επιγραφόμενο «Δημοσίευση της προσφοράς αναφοράς» τμήμα 2 του κεφαλαίου II του διατάγματος αυτού, προβλέπουν τα εξής:

«Άρθρο 17

Μετά την εκ μέρους του Ινστιτούτου έγκριση της προσφοράς διασυνδέσεως αναφοράς, ο κατέχων ισχυρή θέση στην αγορά οικείος οργανισμός δημοσιεύει ανακοίνωση στον *Moniteur Belge* για να ενημερώσει τα ενδιαφερόμενα για τη διασύνδεση

μέρη σχετικά με την έγκριση αυτή. Με την ίδια αυτή ευκαιρία, επισημαίνεται ότι τα ενδιαφερόμενα για τη διασύνδεση μέρη μπορούν να λάβουν γνώση της προσφοράς διασυνδέσεως αναφοράς από τον οικείο οργανισμό, με υποβολή σ' αυτόν απλής αιτήσεως.

Άρθρο 18

Η αφορώσα την προσφορά διασυνδέσεως ανακοίνωση που διαλαμβάνεται στο προηγούμενο άρθρο δημοσιεύεται από κάθε κατέχοντα ισχυρή θέση στην αγορά οργανισμό πριν από τις 30 Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

Άρθρο 19

Η προσφορά διασυνδέσεως αναφοράς είναι δημόσια και δωρεάν.

Άρθρο 20

Η προσφορά διασυνδέσεως αναφοράς ισχύει κατ' αρχήν για το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί το έτος δημοσιεύσεως. Αν ένας κατέχων ισχυρή θέση στην αγορά οργανισμός επιθυμεί να επιφέρει τροποποιήσεις στην προσφορά αυτή κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος, πρέπει προηγουμένως να ζητήσει την έγκριση του Ινστιτούτου.»

18 Υπό το κεφάλαιο ΙΙΙ, το οποίο επιγράφεται «Τεχνικές και οικονομικές προϋποθέσεις», το άρθρο 21 του βασιλικού διατάγματος της 20ής Απριλίου 1999 προβλέπει τα εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 109 ter, παράγραφος 5, του νόμου [της 21ης Μαρτίου 1991], στις συμβάσεις διασυνδέσεως καθορίζονται τουλάχιστον οι ακόλουθες τεχνικές και οικονομικές προϋποθέσεις:

[...]».

19 Το άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του βασιλικού διατάγματος της 10ής Δεκεμβρίου 1997, περί της διαχειρίσεως του σχεδίου αριθμοδότησης (*Moniteur Belge* της 30ής Δεκεμβρίου 1997, σ. 35171), ορίζει τα εξής:

«Το Ινστιτούτο είναι επιφορτισμένο με τη διαπίστωση, την προσθήκη και την ενδεχόμενη τροποποίηση των σχεδίων αριθμοδότησης στο πλαίσιο των διατάξεων των κεφαλαίων τρία έως εννέα.

Τα κύρια στοιχεία που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο δημοσιεύονται και είναι διαθέσιμα στο Ινστιτούτο με την υποβολή απλής αιτήσεως. Το Ινστιτούτο αναφέρει αυτά τα κύρια στοιχεία στον *Moniteur Belge* [...]».

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

20 Με επιστολή της 13ης Ιανουαρίου 1998, οι βελγικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή τον νόμο της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί τροποποιήσεως του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991 (*Moniteur Belge* της 30ής Δεκεμβρίου 1997, σ. 34986). Ο τροποποιητικός αυτός νόμος αποσκοπεί στη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας.

21 Με έγγραφο οχλήσεως της 6ης Αυγούστου 1998, η Επιτροπή πληροφόρησε τις βελγικές αρχές ότι τα σχετικά με τη διασύνδεση κοινοποιηθέντα μέτρα δεν μετέφεραν ικανοποιητικά στο εσωτερικό δίκαιο το σύνολο των διατάξεων της οδηγίας.

22 Με έγγραφο της 12ης Οκτωβρίου 1998, οι βελγικές αρχές απάντησαν στο έγγραφο οχλήσεως παραπέμποντας σε διάφορα κείμενα της εθνικής ρυθμίσεως, ιδίως στα διατάγματα της 22ας Ιουνίου 1998 περί της συγγραφής υποχρεώσεων και περί των προϋποθέσεων δημιουργίας, και υποβάλλοντας ορισμένες παρατηρήσεις.

23 Η Επιτροπή, αφού προέβη στην ανάλυση των κειμένων αυτών, καθώς και των παρατηρήσεων που διατύπωσαν οι εν λόγω αρχές με την απάντησή τους στο έγγραφο οχλήσεως, θεώρησε ότι η βελγική ρύθμιση δεν ήταν σύμφωνη προς την οδηγία και, στις 15 Απριλίου 1999, απηύθυνε αιτιολογημένη γνώμη στο Βασίλειο του Βελγίου, καλώντας το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη αυτή γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

24 Με έγγραφα της 26ης Απριλίου, 21ης Ιουνίου, 18ης Οκτωβρίου και 10ης Δεκεμβρίου 1999, οι βελγικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με τη θέσπιση συμπληρωματικών νομοθετικών διατάξεων, το δε έγγραφο της 21ης Ιουνίου 1999 συνιστούσε την απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη.

25 Ωστόσο, η Επιτροπή, μολονότι τα κείμενα και τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχον οι βελγικές αρχές ανταποκρίνονταν σε ορισμένα σημεία στις αιτιάσεις της, ενέμεινε στη θέση της ότι η μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας εξακολουθούσε να είναι ανεπαρκής, ιδίως όσον αφορά τα άρθρα της 7, παράγραφος 5, 9, παράγραφος 3, και 14, παράγραφοι 1 και 2. Συνεπώς, αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της πρώτης αιτιάσεως, που αφορά μη ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 7, παράγραφος 5, της οδηγίας

26 Με την πρώτη αιτίασή της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αντίθετα προς όσα ισχυρίστηκαν οι βελγικές αρχές κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η εθνική ρύθμιση δεν μεταφέρει ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 7, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας, στον βαθμό που η εν λόγω ρύθμιση δεν περιέχει κανένα μηχανισμό ελέγχου της συμφωνίας προς την οδηγία. Κατά την Επιτροπή όμως, σύμφωνα με τις δύο τελευταίες περιόδους της διατάξεως αυτής, η τήρηση του συστήματος κοστολόγησης πρέπει οπωσδήποτε να αποτελεί αντικείμενο ελέγχου και πρέπει επιπλέον να δημοσιεύεται ετησίως δήλωση σχετικά με την τήρηση του συστήματος. Οι υποχρεώσεις αυτές δεν περιέχονται ωστόσο στη βελγική ρύθμιση.

27 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Βελγική Κυβέρνηση δέχεται ότι στη εθνική νομοθεσία δεν υφίσταται σύστημα δηλώσεων περί τηρήσεως του συστήματος που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 7, παράγραφος 5, της οδηγίας.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής.

Επί της δευτέρας αιτιάσεως, που αφορά μη ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας

29 Με τη δεύτερη αιτίασή της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα άρθρα 109 ter, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991, καθώς και 8 και 12 του βασιλικού διατάγματος της 20ής Απριλίου 1999, τα οποία, σύμφωνα με την απάντηση των βελγικών αρχών στην αιτιολογημένη γνώμη, μετέφεραν στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, δεν προβλέπουν «την ανά πάσα στιγμή παρέμβαση με δική τους πρωτοβουλία» των εθνικών ρυθμιστικών αρχών στις διαπραγματεύσεις των συμφωνιών διασυνδέσεως, όπως αυτή επιβάλλεται από την εν λόγω διάταξη της οδηγίας.

30 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι υφίσταται στην εθνική νομοθεσία μια γενική δυνατότητα παρεμβάσεως του Ινστιτούτου ανά πάσα στιγμή για να επιβληθεί η τήρηση τόσο των νομίμων υποχρεώσεων των φορέων όσο και των γενικών σκοπών που επιδιώκουν τα νομοθετήματα με τα οποία τίθεται σε εφαρμογή η ελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών. Συγκεκριμένα, κατά την κυβέρνηση αυτή, τα άρθρα 75, παράγραφος 3, και 79 bis του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991 επιτρέπουν ευρέως και ανά πάσα στιγμή στη ρυθμιστική αρχή να παρεμβαίνει, εφόσον διαπιστώνει ότι μια νόμιμη υποχρέωση δεν φαίνεται να τηρείται μολονότι επιβάλλεται από τον εν λόγω νόμο ή/και τα εκτελεστικά αυτού διατάγματα.

31 Επιπλέον, το άρθρο 109 ter του νόμου της 21ης Μαρτίου 1991, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5, παράγραφος 3, 6, 11 και 12 του βασιλικού διατάγματος της 20ής Απριλίου 1999, επιτρέπουν στο Ινστιτούτο να ενημερώνεται σχετικά με την ύπαρξη των διαπραγματεύσεων διασυνδέσεως και σχετικά με τα χαρακτηριστικά της ζητουμένης διασυνδέσεως. Το Ινστιτούτο μπορεί, ανάλογα με τα στοιχεία τα οποία διαθέτει, να παρεμβαίνει για να μεριμνά για την τήρηση των νομοθετικών διατάξεων και των υποχρεώσεων των μερών σχετικά με τη διασύνδεση, ιδίως στο πλαίσιο αυτών των διαπραγματεύσεων και συζητήσεων. Συνεπώς, υφίσταται δυνατότητα παρεμβάσεως της εθνικής ρυθμιστικής αρχής σύμφωνη προς τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία.

32 Ωστόσο, η Βελγική Κυβέρνηση επισύναψε στο υπόμνημα ανταπαντήσεως ένα σχέδιο βασιλικού διατάγματος το οποίο περιέχει τη διατύπωση του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας.

33 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί, όπως υπενθυμίζει και ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 35 έως 37 των προτάσεών του, ότι από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, καθώς και από την πέμπτη αιτιολογική σκέψη της, προκύπτει ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν ανά πάσα στιγμή στις διαπραγματεύσεις που οδηγούν σε συμφωνία διασυνδέσεως. Ο κοινοτικός νομοθέτης πρόβλεψε σαφώς ότι αυτή η δυνατότητα παρεμβάσεως έπρεπε να είναι ξεχωριστή από τη δυνατότητα των αρχών αυτών να απαιτούν την τροποποίηση ήδη συναφθεισών συμφωνιών διασυνδέσεως.

34 Η εθνική όμως νομοθεσία την οποία επικαλείται η Βελγική Κυβέρνηση παρέχει στο Ινστιτούτο είτε πολύ γενικές εξουσίες εποπτείας, οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν επαρκής εφαρμογή μιας ειδικής εξουσίας παρεμβάσεως στις εμπορικές διαπραγματεύσεις, είτε ειδικές εξουσίες παρεμβάσεως σε τομείς που δεν αντιστοιχούν ακριβώς σε εκείνους που διαλαμβάνονται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας.

35 Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι η δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής είναι ομοίως βάσιμη.

Επί της τρίτης αιτιάσεως, που αφορά τη μη ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του άρθρου 14, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας

36 Με την τρίτη αιτίασή της, η Επιτροπή προέβαλε με την προσφυγή της μια παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε

σχέση με τα άρθρα 7, παράγραφος 3, 9, παράγραφος 2, 10 και 12, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής, καθώς και από το άρθρο 14, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, σε σχέση με το άρθρο της 9, παράγραφος 3. Η Επιτροπή, με το υπόμνημα απαντήσεως, κατόπιν των εξηγήσεων που παρέσχε η Βελγική Κυβέρνηση με το υπόμνημα αντικρούσεως, παραιτήθηκε από την αιτίασή της όσον αφορά τα εν λόγω άρθρα 7, παράγραφος 3, και 9, παράγραφος 3. Αντιθέτως, διατήρησε την αιτίασή της όσον αφορά τα άρθρα 9, παράγραφος 2, 10 και 12, παράγραφος 4, της οδηγίας.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε σχέση με τα άρθρα 9, παράγραφος 2, και 10 της οδηγίας αυτής

37 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, ναι μεν μπορεί να διαπιστώσει ότι οι γενικοί όροι διασυνδέσεως που ορίζονται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας και οι βασικές απαιτήσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 10 της οδηγίας αυτής μεταφέρθηκαν στη βελγική ρύθμιση, πλην όμως δεν μπορεί να εντοπίσει καμία διάταξη της ρυθμίσεως αυτής που να καλύπτει την υποχρέωση δημοσιεύσεως των στοιχείων αυτών, η οποία απορρέει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας.

38 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι μετέφερε ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, όσον αφορά τα στοιχεία που διαλαμβάνονται στα άρθρα της 9, παράγραφος 2, και 10, καθόσον τα ίδια αυτά στοιχεία περιλαμβάνονται στην εθνική ρύθμιση που δημοσιεύθηκε στον *Moniteur belge*. Περαιτέρω, κάθε ενημέρωση της ρυθμίσεως αυτής δημοσιεύεται στον *Moniteur belge*, στον οποίο μπορεί να έχει εύκολα πρόσβαση κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Έτσι, το εν λόγω άρθρο 14, παράγραφος 1, σε σχέση με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας, μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με το βασιλικό διάταγμα της 20ής Απριλίου 1999 και, ειδικότερα, με τα άρθρα του 17 έως 21, ενώ το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε σχέση με το άρθρο 10 της οδηγίας αυτής, μεταφέρθηκε με τα διατάγματα της 22ας Ιουνίου 1998 περί της συγγραφής υποχρεώσεων και περί των προϋποθέσεων δημιουργίας.

39 Συναφώς, όπως τονίζει και ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 49 έως 53 των προτάσεών του, όταν τα εν λόγω στοιχεία — ήτοι, στο πλαίσιο της παρούσας αιτιάσεως, οι γενικές προϋποθέσεις και οι βασικές απαιτήσεις που έχουν προηγουμένως καθοριστεί από την εθνική ρυθμιστική αρχή — δημοσιεύονται τα ίδια στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του οικείου κράτους μέλους, αυτός ο τρόπος ενέργειας ισοδυναμεί με δημοσίευση κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας.

40 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν είναι βάσιμο το αίτημα της Επιτροπής να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου δεν μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε σχέση με τα άρθρα 9, παράγραφος 2, και 10 της οδηγίας αυτής.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε σχέση με το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής

41 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα βασικά στοιχεία των εθνικών σχεδίων αριθμοδότησης, που διαλαμβάνονται στο άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας, είναι διαθέσιμα μόνο βάσει ατομικής αιτήσεως, ενώ η οδηγία προβλέπει συναφώς, στο άρθρο της 14, παράγραφος 1, ένα σύστημα άμεσης πρόσβασης στις πληροφορίες στηριζόμενο στη δημοσίευση.

42 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι μετέφερε ορθά στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε σχέση με το άρθρο της 12, παράγραφος 4. Ισχυρίζεται ότι, ναι μεν το άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του βασιλικού διατάγματος της 10ης Δεκεμβρίου 1997 προβλέπει τη δυνατότητα λήψεως των στοιχείων σχετικά με το σχέδιο αριθμοδότησης κατόπιν υποβολής απλής αιτήσεως, πλην όμως στη δεύτερη περίοδο της διατάξεως αυτής διευκρινίζει ότι το Ινστιτούτο μνημονεύει αυτά τα πληροφοριακά στοιχεία στον *Moniteur belge*.

Έτσι, έγινε μνεία στον *Moniteur belge* της δημοσιεύσεως στην ιστοσελίδα του Ινστιτούτου των στοιχείων που διαλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο.

43 Ωστόσο, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Βελγική Κυβέρνηση πληροφορεί το Δικαστήριο σχετικά με την πρόθεσή της να τροποποιήσει το κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του βασιλικού διατάγματος της 10ης Δεκεμβρίου 1997, αντικαθιστώντας τη φράση «Το Ινστιτούτο μνημονεύει αυτά τα κύρια στοιχεία στον *Moniteur belge*» με την κατά λέξη διατύπωση του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας, ήτοι με την ακόλουθη φράση: «Το Ινστιτούτο δημοσιεύει στον *Moniteur belge* τον τρόπο με τον οποίο δημοσιεύονται οι πληροφορίες αυτές».

44 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με τον διαλαμβανόμενο τρόπο δημοσιεύσεως όσον αφορά τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, στον τομέα των σύγχρονων τηλεπικοινωνιών, η δημοσίευση στο Διαδίκτυο μπορεί να θεωρηθεί προσήκουσα σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 1.

45 Ωστόσο, η διάταξη αυτή απαιτεί τον ακριβή προσδιορισμό στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του οικείου κράτους μέλους του τρόπου δημοσιεύσεως των στοιχείων αυτών. Δεν προκύπτει όμως σαφώς από τους ισχυρισμούς της Βελγικής Κυβερνήσεως, σύμφωνα με τις οποίες «μνεία» των εν λόγω στοιχείων δημοσιεύεται στον *Moniteur belge*, ότι ο τρόπος δημοσιεύσεως των στοιχείων αυτών προσδιορίζεται πράγματι επακριβώς στην εν λόγω Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του Βασιλείου του Βελγίου.

46 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η τρίτη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

47 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 7, παράγραφος 5, και 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, καθώς και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, σε σχέση με το άρθρο της 12, παράγραφος 4, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

48 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα και αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς τα**

άρθρα 7, παράγραφος 5, και 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP), καθώς και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, σε σχέση με το άρθρο της 12, παράγραφος 4, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Macken Colneric Gulmann

Schintgen Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Σεπτεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. Macken